

charakteru zapisu na sąd polubowny, znajdującego się w umowie zawartej między przedsiębiorcą a konsumentem, jeżeli zgodnie z krajowymi przepisami proceduralnymi może on dokonać takiej oceny w ramach podobnych skarg występujących w systemie krajowym. Jeśli tak jest, sąd ten ma za zadanie wyciągnąć wszelkie wynikające z tego zgodnie z prawem krajowym konsekwencje, w celu zapewnienia, by zapis ten nie był wiążący dla konsumenta.

(¹) Dz.U. C 92 z 12.04.2008

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 1 października 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg — Austria) — Arthur Gottwald przeciwko Bezirkshauptmannschaft Bregenz

(Sprawa C-103/08) (¹)

(Swobodny przepływ osób — Obywatelstwo Unii — Artykuł 12 WE — Udostępnienie osobom niepełnosprawnym nieodpłatnej winiety rocznej — Przepisy ograniczające przyznanie takiej winiety jedynie osobom niepełnosprawnym, które mają miejsce zamieszkania lub miejsce stałego pobytu na terytorium kraju)

(2009/C 282/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Arthur Gottwald

Strona pozwana: Bezirkshauptmannschaft Bregenz

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg (Austria) — Wykładnia art. 12 traktatu WE — Dyskryminacja ze względu na przynależność państwową — Przepis krajowy ograniczający nieodpłatne przyznanie rocznej winiety osobom niepełnosprawnym do osób mających miejsce zamieszkania lub miejsce stałego pobytu na terytorium danego państwa członkowskiego.

Sentencja

Wykładni art. 12 WE należy dokonywać w ten sposób, że przepis ten nie sprzeciwia się uregulowaniu krajowemu, takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu przed sądem krajowym, które ogranicza przyznanie nieodpłatnej winiety rocznej osobom niepełnosprawnym mającym miejsce zamieszkania lub miejsce stałego pobytu na terytorium danego państwa członkowskiego, włączając w to również osoby, które przyjeżdżają regularnie do tego państwa ze względów natury zawodowej lub osobistej.

(¹) Dz. U. C 142 z 7.6.2008.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 6 października 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam — Niderlandy) — europejski nakaz aresztowania wydany przeciwko Dominicowi Wolzenburgowi

(Sprawa C-123/08) (¹)

(Współpraca policyjna i sądowa w sprawach karnych — Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW — Europejski nakaz aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi — Artykuł 4 pkt 6 — Fakultatywna odmowa wykonania europejskiego nakazu aresztowania — Transpozycja do prawa krajowego — Osoba zatrzymana będąca obywatelem wydającego nakaz państwa członkowskiego — Niewykonanie europejskiego nakazu aresztowania przez państwo członkowskie wykonujące ten nakaz ze względu na pobyt przez okres pięciu lat na jego terytorium — Artykuł 12 WE)

(2009/C 282/14)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank Amsterdam

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Dominic Wolzenburg

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Wykładnia art. 4 pkt 6 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. L 190, s. 1) — Możliwość odmówienia przez wykonujący nakaz organ sądowy wykonania europejskiego nakazu aresztowania wydanego w celu wykonania kary pozbawienia wolności wobec osoby, która przebywa w państwie członkowskim wykonania nakazu lub ma w nim miejsce zamieszkania — Pojęcia „zamieszkanie” i „przebywanie” — Wykładnia art. 12 WE, 17 WE i 18 WE — Uregulowanie krajowe pozwalające na różne traktowanie osoby ściganej przez wykonujący nakaz organ sądowy, w przypadku gdy odmawia on jej przekazania, w zależności od tego, czy osoba ścigana jest obywatelem państwa członkowskiego wykonania nakazu czy innego państwa członkowskiego

Sentencja

- 1) Obywatel państwa członkowskiego, który legalnie przebywa w innym państwie członkowskim, ma prawo powołać się na art. 12 akapit pierwszy WE przeciwko przepisom krajowym, takim jak Overleveringswet (ustawa o przekazywaniu osób) z dnia 29 kwietnia 2004 r., ustalającym przesłanki, na podstawie których właściwy organ sądowy może odmówić wykonania europejskiego nakazu aresztowania wydanego w celu wykonania kary pozbawienia wolności.
- 2) Artykuł 4 pkt 6 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi należy interpretować w ten sposób, że gdy chodzi o obywatela

Unii, wykonujące nakaz państwo członkowskie nie może — poza wymogiem odnoszącym się do okresu pobytu w tym państwie — uzależniać zastosowania powodu fakultatywnej odmowy wykonania europejskiego nakazu aresztowania, o którym mowa w tym przepisie, od dodatkowych wymogów administracyjnych, takich jak posiadanie zezwolenia na pobyt na czas nieokreślony.

- 3) Artykuł 12 akapit pierwszy WE należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie przepisom wykonującego nakaz państwa członkowskiego, na mocy których właściwy organ sądowy tego państwa odmawia wykonania europejskiego nakazu aresztowania wydanego przeciwko jego obywatelowi w celu wykonania kary pozbawienia wolności, jeżeli taka odmowa, gdy chodzi o obywatela innego państwa członkowskiego mającego prawo pobytu na podstawie art. 18 ust. 1 WE, jest uzależniona od przesłanki legalnego zamieszkiwania przez osobę, której dotyczy wniosek, przez nieprzerwany okres pięciu lat we wspomnianym wykonującym nakaz państwie członkowskim.

(¹) Dz.U. C 116 z 9.5.2008.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 6 października 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — Intercontainer Interfrigo SC (ICF) przeciwko Balkenende Oosthuizen BV, MIC Operations BV

(Sprawa C-133/08) (¹)

(Konwencja rzymska o prawie właściwym dla zobowiązań umownych — Prawo właściwe w razie braku wyboru prawa — Umowa czarterowa — Łączniki — Możliwość oddzielenia części umowy)

(2009/C 282/15)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Intercontainer Interfrigo SC (ICF)

Strona pozwana: Balkenende Oosthuizen BV, MIC Operations BV

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — Wykładnia art. 4 konwencji o prawie właściwym dla zobowiązań umownych, otwartej do podpisu w Rzymie w dniu 19 czerwca 1980 r. — Pojęcie umowy przewozu towarów — Elementy — Czarter — Prawo właściwe w razie braku wyboru prawa — Łączniki

Sentencja

- 1) Artykuł 4 ust. 4 zdanie drugie konwencji o prawie właściwym dla zobowiązań umownych, otwartej do podpisu w Rzymie w dniu 19

czerwca 1980 r., należy interpretować w ten sposób, że łącznik, o którym mowa w tymże art. 4 ust. 4 zdanie drugie, stosuje się do innych umów czarterowych aniżeli umowy na jeden rejs tylko wtedy, gdy główny przedmiot umowy stanowi nie zwykłe udostępnienie środka transportu, lecz faktyczny przewóz towarów.

- 2) Artykuł 4 ust. 1 zdanie drugie konwencji należy interpretować w ten sposób, że część umowy może podlegać innemu prawu aniżeli prawo mające zastosowanie do reszty umowy jedynie, gdy jej przedmiot ma charakter autonomiczny.
- 3) Jeżeli łącznikiem mającym zastosowanie do umowy czarterowej jest łącznik przewidziany w art. 4 ust. 4 konwencji, łącznik ten należy zastosować do całej umowy, chyba że część umowy dotycząca przewozu towarów ma charakter autonomiczny względem reszty umowy.
- 4) Artykuł 4 ust. 5 tej konwencji należy interpretować w ten sposób, że gdy z całokształtu okoliczności wynika jasno, że umowa wykazuje silniejszy związek z innym państwem aniżeli państwo ustalone na podstawie łączników przewidzianych art. 4 ust. 2–4 konwencji, sąd może nie zastosować tych domniemań i zastosować prawo państwa, z którym umowa wykazuje najsilniejszy związek.

(¹) Dz.U. C 158 z 21.6.2008.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 1 października 2009 r. — Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd przeciwko Radzie Unii Europejskiej, Komisji Wspólnot Europejskich, Vale Mill (Rochdale) Ltd, Pirola SpA, Colombo New Scal SpA, Republice Włoskiej

(Sprawa C-141/08 P) (¹)

(Odwołanie — Polityka handlowa — Dumping — Przywóz desek do prasowania pochodzących z Chin — Rozporządzenie (WE) nr 384/96 — Artykuł 2 ust. 7 lit. c) oraz art. 20 ust. 4 i 5 — Status przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej — Prawo do obrony — Dochodzenie antydumpingowe — Termin wyznaczony przedsiębiorstwom na przedstawienie uwag)

(2009/C 282/16)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd (przedstawiciele: J.-F. Bellis, adwokat, G. Vallera, barrister)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.-P. Hix, pełnomocnik, E. McGovern, barrister, B.O'Connor, solicitor), Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: H. van Vliet, T. Scharf i K.Talabér-Ritz, pełnomocnicy), Vale Mill (Rochdale) Ltd, Pirola SpA, Colombo New Scal SpA (przedstawiciele: G. Berrische i G. Wolf Rechtsanwältin), Republika Włoska (przedstawiciele: R. Adam, pełnomocnik i W. Ferrante, avvocato dello Stato)